

รามรัฐ ชุมสุวรรณ 2552: การประกันการว่างงานและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อระยะเวลาการว่างงานของ
แรงงานไทย ปรินญาเศรษฐศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาเศรษฐศาสตร์ ภาควิชาเศรษฐศาสตร์
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: อาจารย์วัลลภกร์ พลทรัพย์, Ph.D. 146 หน้า

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาลักษณะทั่วไปของโครงการประกันการว่างงาน พฤติกรรมการหา
งานทำ และปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อระยะเวลาการว่างงานในประเทศไทย โดยใช้ข้อมูลของผู้ประกันตนกรณี
ว่างงานในสาขาอุตสาหกรรมการผลิต จำนวน 220 ตัวอย่าง จากโครงการสำรวจผลกระทบของประโยชน์
ทดแทนกรณีว่างงานที่มีต่อระยะเวลาการว่างงานของแรงงานไทย ของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย
ร่วมกับมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โดยสถิติที่ใช้สำหรับการวิเคราะห์ คือ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าไคส
แควร์ และเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระยะเวลาการว่างงานด้วย สถิติ t – test และ F – test สำหรับข้อมูลที่มีการ
แจกแจงแบบปกติ และใช้สถิติ Mann – Whitney U test และ Kruskal – Wallis H test สำหรับข้อมูลที่ไม่ได้แจก
แจงแบบปกติ เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อระยะเวลาการว่างงาน โดยกำหนดระดับนัยสำคัญที่ 0.10, 0.05,
และ 0.01 ตามลำดับ

ผลการศึกษาพบว่า นับตั้งแต่ทางสำนักงานประกันสังคมเริ่มจ่ายประโยชน์ทดแทนกรณีว่างงาน
ผู้ที่ได้รับประโยชน์ทดแทนส่วนใหญ่ (ร้อยละ 51.5 – 63.3) เป็นกลุ่มที่ลาออกโดยสมัครใจ ซึ่งเป็นกลุ่มที่ไม่ได้
เผชิญความเสี่ยงต่อการว่างงานอย่างแท้จริง สำหรับพฤติกรรมการหางานทำพบว่า ปัจจัยที่ผู้ประกันตนให้
ความสำคัญในการหางานทำมากที่สุด คือ เงินเดือน และอุปสรรคในการหางานคือ สถานที่ทำงานอยู่ห่างจากที่
พัก ส่วนบทบาทของสำนักจัดหางานในฐานะเป็นแหล่งข้อมูลข่าวสารด้านตำแหน่งงานว่างนับว่ายังมีบทบาทไม่
มากนัก นอกจากนี้พบว่า ในจำนวนผู้ที่ได้รับประโยชน์ทดแทนส่วนใหญ่ (ร้อยละ 71.7) ประกอบอาชีพอิสระ
และรับจ้างชั่วคราว ส่วนปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อระยะเวลาการว่างงานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ เพศจำแนก
ตามสถานภาพสมรส เพศจำแนกตามการมีบุตรก่อนวัยเรียน ประโยชน์ทดแทนกรณีว่างงาน วิธีที่ใช้ในการ
สมัครงาน และความแตกต่างระหว่างค่าจ้างที่ได้รับจากงานใหม่กับค่าจ้างขั้นต่ำที่ยอมรับได้ ส่วนปัจจัยที่ไม่มีผล
ต่อระยะเวลาการว่างงาน ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา และจำนวนครั้งในการสมัครงานเฉลี่ยต่อเดือน

การศึกษานี้มีข้อเสนอแนะว่า ทางสำนักจัดหางานควมปรับปรุงระบบฐานข้อมูลตำแหน่งงาน
ว่างให้มีความหลากหลาย และทันสมัยอยู่เสมอ และส่งเสริมการประกอบอาชีพอิสระให้กับแรงงานหญิง และผู้
ที่มีอายุตั้งแต่ 35 ปีขึ้นไป นอกจากนี้ทางสำนักงานประกันสังคมควรพิจารณาการให้ประโยชน์ทดแทนกรณี
ว่างงานในสัดส่วนที่น้อยลงสำหรับผู้ประกอบอาชีพอิสระหรือรับจ้างชั่วคราวในระหว่างที่ใช้สิทธิประกันการ
ว่างงานเพื่อเป็นการป้องกันการหาผลประโยชน์จากกองทุนประกันสังคม